

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1052/2013

af 22. oktober 2013

om oprettelse af det europæiske grænseovervågningsystem (Eurosur)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

reaktionskapacitet og derved bidrage til at nedbringe
antallet af omkomne migranter.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra d),

(3) Det anerkendes i denne forordning, at migrationsruter
også benyttes af personer med behov for international
beskyttelse.

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

(4) Medlemsstaterne bør oprette nationale koordinations-
centre for at forbedre udvekslingen af oplysninger og
samarbejdet for grænseovervågning mellem dem
indbyrdes og med agenturet. For at Eurosur kan
fungere efter hensigten, er det afgørende, at alle nationale
myndigheder med ansvar for overvågningen af de ydre
grænser i henhold til national ret samarbejder via de
nationale koordinationscentre.

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

(5) Denne forordning bør ikke forhindre medlemsstaterne i
også at gøre deres nationale koordinationscentre ansvar-
lige for koordineringen af udvekslingen af oplysninger og
for samarbejdet hvad angår overvågningen af luftgræn-
serne og kontrollen ved grænseovergangssteder.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er nødvendigt at oprette et europæisk grænseover-
vågningsystem (»Eurosur«) for at øge udvekslingen af
oplysninger og det operationelle samarbejde mellem
medlemsstaternes nationale myndigheder samt med Det
Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative
Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, der
blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr.
2007/2004⁽²⁾ (»agenturet«). Eurosur vil sikre disse
myndigheder og agenturet den infrastruktur og de
redskaber, der er nødvendige for at forbedre deres situa-
tionskendskab og reaktionskapacitet ved EU-medlemssta-
ternes ydre grænser (»ydre grænser«) med henblik på at
afsløre, forhindre og bekæmpe ulovlig indvandring og
kriminalitet på tværs af grænserne og bidrage til at
sikre beskyttelsen af og redde migranternes liv.

(6) Agenturet bør forbedre udvekslingen af oplysninger og
samarbejdet med andre EU-organer, -kontorer og -agen-
turer, såsom Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur og
EU's Satellitcenter, for at udnytte oplysninger, kapacitet
og systemer, der allerede står til rådighed på europæisk
plan, såsom det europæiske jordovervågningsprogram,
bedst muligt.

(2) Anvendelsen af små usødygtige fartøjer har medført en
dramatisk stigning i antallet af migranter, der drukner
ved de ydre søgrænser mod syd. Eurosur bør medføre
en betydelig forbedring af agenturets og medlemssta-
ternes operationelle og tekniske evne til at afsløre
sådanne små fartøjer og forbedre medlemsstaternes

(7) Denne forordning indgår som en del af den europæiske
model for integreret grænseforvaltning af de ydre grænser
og af strategien for den indre sikkerhed for Den Euro-
pæiske Union. Eurosur vil desuden bidrage til udviklingen
af den fælles ramme for informationsudveksling (CISE)
for overvågning af Unionens maritime område, som
sikrer en bredere ramme for situationskendskab til
forholdene til søs gennem informationsudveksling
mellem offentlige myndigheder på tværs af sektorer i
Unionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.10.2013 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.10.2013.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om
oprettelse af et europæiskagentur for forvaltning af det operative
samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af
25.11.2004, s. 1).

(8) For at sikre, at oplysningerne i Eurosur er så fuldstændige
og ajourførte som muligt, især med hensyn til situationen
i tredjelande, bør agenturet samarbejde med Tjenesten for
EU's Optræden Udadtil. Med henblik herpå bør Unionens
delegationer og kontorer levere alle oplysninger, der kan
være relevante for Eurosur.

- (9) Agenturet bør yde den nødvendige bistand til udvikling og drift af Eurosur og efter omstændighederne til udvikling af CISE, herunder interoperabiliteten mellem systemer, især gennem oprettelse, ajourføring og koordinering af Eurosurrammen.
- (10) Agenturet bør tilføres tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til, at det på fyldestgørende måde kan udføre de yderligere opgaver, det er tildelt i henhold til denne forordning.
- (11) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i artikel 2 og 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig respekten for menneskelig værdighed, retten til livet, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, forbuddet mod menneskehandel, retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til aktindsigt, asylretten og retten til beskyttelse mod udsendelse og udvisning, non-refoulement, forbuddet mod forskelsbehandling og barnets rettigheder. Denne forordning bør anvendes af medlemsstaterne og agenturet i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (12) I henhold til forordning (EF) nr. 2007/2004 bør den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og det ved den forordning nedsatte rådgivende forum have adgang til alle oplysninger vedrørende overholdelse af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter inden for rammerne af Eurosur.
- (13) Al udveksling af personoplysninger i det europæiske situationsbillede og det fælles efterretningsbillede af området før grænsen bør udgøre en undtagelse. Den bør gennemføres på grundlag af den eksisterende nationale ret og EU-retten og bør respektere de specifikke databeskyttelseskrav heri. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾ og Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽³⁾ finder anvendelse i sager, hvor mere specifikke instrumenter såsom forordning (EF) nr. 2007/2004 ikke giver en fuldstændig databeskyttelsesordning.
- (14) For at gennemføre en gradvis geografisk indførelse af Eurosur bør pligten til at udpege og drive nationale koordinationscentre gælde i to på hinanden følgende faser, først i de medlemsstater, der befinder sig ved de sydlige og østlige ydre grænser, og dernæst i de resterende medlemsstater.
- (15) Denne forordning indeholder bestemmelser om samarbejde med tilgrænsende tredjelande, fordi velstruktureret og permanent udveksling af oplysninger og samarbejde med disse lande, navnlig i Middelhavsområdet, er nøglefaktorer for at nå Eurosurs mål. Det er afgørende, at alle former for udveksling af oplysninger og alt samarbejde mellem medlemsstaterne og tilgrænsende tredjelande foregår i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, navnlig non-refoulement-princippet.
- (16) Denne forordning indeholder bestemmelser om muligheden for et tæt samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige, som kan bidrage til i højere grad at nå målene med Eurosurs mål.
- (17) Agenturet og medlemsstaterne bør ved gennemførelsen af denne forordning gøre bedst mulig brug af eksisterende kapacitet med hensyn til menneskelige ressourcer og teknisk udstyr, både på EU-plan og nationalt plan.
- (18) Kommissionen bør regelmæssigt vurdere resultaterne af gennemførelsen af denne forordning med henblik på at fastslå, i hvilket omfang målene med Eurosur er blevet nået.
- (19) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder, efter at Rådet har truffet afgørelse om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen
- (20) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽⁴⁾; Det
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60).
- ⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

- (21) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽¹⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (22) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽²⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra a), i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽³⁾. Norge bør nedsætte et nationalt koordinationscenter i overensstemmelse med nærværende forordning fra den 2. december 2013.
- (23) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁴⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra a), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁵⁾.
- (24) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det

Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁶⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra a), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁷⁾.

- (25) Gennemførelsen af denne forordning berører hverken kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne eller medlemsstaternes forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning, De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og protokollen hertil om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen, konventionen om flygtninges retsstilling, konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og andre relevante internationale instrumenter.
- (26) Gennemførelsen af denne forordning påvirker hverken Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 ⁽⁸⁾ eller reglerne for overvågning af de ydre søgrænser i forbindelse med det operationelle samarbejde, der samordnes af agenturet.
- (27) Målet med denne forordning, nemlig at oprette Eurosur, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes en fælles ramme for udvekslingen af oplysninger og for samarbejdet mellem medlemsstaterne og agenturet for at forbedre situationskendskab og øge reaktionskapacitet ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (»ydre grænser«) med henblik på at afsløre, forhindre og bekæmpe ulovlig indvandring og kriminalitet på tværs af grænserne og bidrage til at sikre beskyttelsen af og redde migranternes liv (»Eurosur«).

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på overvågning af de ydre land- og søgrænser, herunder overvågning, afsløring, identifikation, lokalisering, forhindring og pågribelse af personer, der foretager uautoriseret grænsepassage, med henblik på at afsløre, forhindre og bekæmpe ulovlig indvandring og kriminalitet på tværs af grænserne og bidrage til at sikre beskyttelsen af og redde migranternes liv.

2. Denne forordning kan ligeledes finde anvendelse på overvågningen af luftgrænser og på kontroller ved grænseovergangssteder, hvis medlemsstaterne frivilligt stiller disse oplysninger til rådighed for Eurosur.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på retlige eller administrative foranstaltninger, der træffes, når en medlemsstats ansvarlige myndigheder har opfanget grænseoverskridende kriminelle aktiviteter eller pågrebet personer, der uautoriseret passerer de ydre grænser.

4. Medlemsstaterne og agenturet overholder de grundlæggende rettigheder, navnlig principperne om non-refoulement og respekten for menneskelig værdighed samt kravene til databeskyttelse, når de anvender denne forordning. De prioriterer de særlige behov, som børn, uledsagede mindreårige, ofre for menneskehandel, personer, der har brug for akut lægehjælp, personer, der har brug for international beskyttelse, personer, der er i havsnød, og andre personer, der er særligt udsatte, har.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »agenturet«: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004
- b) »situationskendskab«: evnen til at overvåge, afsløre, identificere, lokalisere og forstå ulovlige aktiviteter på tværs af grænserne for at finde begrundede årsager til at træffe reaktionsforanstaltninger på grundlag af en kombination af nye oplysninger og eksisterende viden og for bedre at være i stand til at nedbringe antallet af omkomne migranter ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser
- c) »reaktionskapacitet«: evnen til at gennemføre aktioner, der har til formål at dæmme op for ulovlige aktiviteter på tværs af grænserne ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser, herunder midlerne og den nødvendige tid til at reagere hensigtsmæssigt
- d) »situationsbillede«: en grafisk grænseflade til fremstilling i næsten realtid af data og oplysninger, som modtages fra forskellige myndigheder, sensorer, platforme og andre kilder, og som deles via kommunikations- og informationskanaler med andre myndigheder for at opnå situationskendskab og understøtte reaktionskapaciteten langs med de ydre grænser og i området før grænsen
- e) »kriminalitet på tværs af grænserne«: al grov kriminalitet med en grænseoverskridende dimension, der begås ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser
- f) »afsnit af den ydre grænse«: hele eller dele af en medlemsstats ydre land- eller søgrænse som defineret i national ret eller fastsat af det nationale koordinationscenter eller en anden ansvarlig national myndighed
- g) »område før grænsen«: det geografiske område på den anden side af de ydre grænser
- h) »krisituation«: enhver naturkatastrofe eller menneskeskabt katastrofe, ulykke, humanitær eller politisk krise eller enhver anden alvorlig situation, der opstår ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser, som kan have betydelig indvirkning på kontrollen af de ydre grænser
- i) »hændelse«: en situation i tilknytning til ulovlig indvandring, kriminalitet på tværs af grænserne eller risiko for migranternes liv ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser.

AFSNIT II

GENERELLE FORHOLD

KAPITEL I

Enkeltdele

Artikel 4

Eurosurrammen

1. Med henblik på udvekslingen af oplysninger og samarbejdet på området grænseovervågning og under hensyntagen til nuværende mekanismer til udveksling af oplysninger og samarbejde anvender medlemsstaterne og agenturet Eurosurrammen, der består af følgende enkeltdele:

- a) de nationale koordinationscentre
- b) nationale situationsbilleder
- c) et kommunikationsnetværk
- d) et europæisk situationsbillede
- e) et fælles efterretningsbillede af området før grænsen
- f) en fælles anvendelse af overvågningsværktøjer.

2. De nationale koordinationscentre sikrer via kommunikationsnetværket agenturet oplysninger fra deres nationale situationsbilleder, som kræves for at udarbejde og ajourføre det europæiske situationsbillede og et fælles efterretningsbillede af området før grænsen og ajourføre dem.

3. Agenturet giver via kommunikationsnetværket de nationale koordinationscentre ubegrænset adgang til det europæiske situationsbillede og til efterretningsbilledet af området før grænsen.

4. De enkeltdele, der er nævnt i stk. 1, oprettes og ajourføres i overensstemmelse med principperne i bilaget.

Artikel 5

Nationalt koordinationscenter

1. Hver medlemsstat udpeger, driver og opretholder et nationalt koordinationscenter, som sikrer koordineringen og udvekslingen af oplysninger mellem alle myndigheder med et ansvar for overvågningen af de ydre grænser på nationalt plan samt med andre nationale koordinationscentre og agenturet. Hver

medlemsstat underretter Kommissionen om oprettelsen af dens nationale koordinationscentre, og Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater og agenturet herom.

2. De nationale koordinationscentre er det eneste kontaktpunkt for udvekslingen af oplysninger og for samarbejdet med andre nationale koordinationscentre og med agenturet inden for rammerne af Eurosurrammen, jf. dog artikel 17.

3. Det nationale koordinationscenter skal:

- a) sikre rettidig udveksling af oplysninger og rettidigt samarbejde mellem alle nationale myndigheder med ansvar for overvågningen af de ydre grænser og med andre nationale koordinationscentre og agenturet
- b) sikre rettidig udveksling af oplysninger med eftersøgnings- og redningstjenester, retshåndhævende myndigheder samt asyl- og indvandringsmyndigheder på nationalt plan
- c) bidrage til en effektiv forvaltning af ressourcer og personale
- d) udarbejde og ajourføre det nationale situationsbillede i henhold til artikel 9
- e) støtte planlægningen og gennemførelsen af nationale grænseovervågningsaktiviteter
- f) koordinere det nationale grænseovervågningsystem i henhold til national ret
- g) bidrage til regelmæssigt at måle virkningerne af de nationale grænseovervågningsaktiviteter ved anvendelsen af denne forordning
- h) koordinere operationelle foranstaltninger med andre medlemsstater, uden at dette berører agenturets og medlemsstaternes beføjelser.

4. Det nationale koordinationscenter fungerer i alle døgnets timer alle ugens dage.

Artikel 6

Agenturet

1. Agenturet:

- a) opretter kommunikationsnetværket for Eurosurrammen og sikrer dets funktion i henhold til artikel 7

- b) udarbejder og ajourfører det europæiske situationsbillede i henhold til artikel 10
- c) udarbejder og ajourfører det fælles efterretningsbillede af området før grænsen i henhold til artikel 11
- d) koordinerer den fælles anvendelse af overvågningsredskaber i henhold til artikel 12.

2. Med henblik på stk. 1 fungerer agenturet i alle døgnets timer alle ugens dage.

Artikel 7

Kommunikationsnetværk

1. Agenturet opretter et kommunikationsnetværk og sikrer dets funktion for derved at stille kommunikations- og analyse-redskaber til rådighed og muliggøre udvekslingen af ikkeklassificerede følsomme oplysninger og klassificerede oplysninger på sikker vis og i næsten realtid med og mellem de nationale koordinationscentre. Netværket skal være operationelt i alle døgnets timer alle ugens dage og skal muliggøre:

- a) bilaterale og multilaterale udvekslinger af oplysninger i næsten realtid
- b) audio- og videokonferencer
- c) sikker håndtering, lagring, overførsel og behandling af ikkeklassificerede følsomme oplysninger
- d) sikker håndtering, lagring, overførsel og behandling af EU-klassificerede oplysninger op til niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende nationale klassifikationsniveauer, som sikrer, at klassificerede oplysninger håndteres, lagres, videregives og behandles i en særskilt og behørigt akkrediteret del af kommunikationsnetværket.

2. Agenturet forestår den tekniske støtte og sikrer, at kommunikationsnetværket er interoperabelt med alle andre relevante kommunikations- og informationssystemer, som agenturet forvalter.

3. Agenturet udveksler, behandler og lagrer følsomme ikkeklassificerede og klassificerede oplysninger i kommunikationsnetværket i henhold til artikel 11d i forordning (EF) nr. 2007/2004.

4. De nationale koordinationscentre udveksler, behandler og lagrer ikkeklassificerede følsomme og klassificerede oplysninger i kommunikationsnetværket i henhold til regler og standarder,

der svarer til dem, der er fastsat i Kommissionens forretningsorden ⁽¹⁾.

5. Medlemsstaternes myndigheder, agenturer og andre organer, der anvender kommunikationsnetværket, sikrer, at de overholder sikkerhedsregler og -standarder svarende til dem, der anvendes af agenturet, når de håndterer klassificerede oplysninger.

KAPITEL II

Situationskendskab

Artikel 8

Situationsbilleder

1. De nationale situationsbilleder, det europæiske situationsbillede og det fælles efterretningsbillede af området før grænsen skal udarbejdes ved hjælp af indsamling, evaluering, sammenstilling, analyse, fortolkning, generering, visualisering og formidling af oplysninger.

2. De billeder, der er nævnt i stk. 1, omfatter følgende lag:

- a) et begivenhedslag
- b) et indsatslag
- c) et analyselag.

Artikel 9

Nationalt situationsbillede

1. Det nationale koordinationscenter udarbejder et nationalt situationsbillede og ajourfører det for at give alle myndigheder med ansvar for kontrol og især overvågning af ydre grænser på nationalt plan hensigtsmæssige, præcise og aktuelle oplysninger.

2. Det nationale situationsbillede består af oplysninger, der er indsamlet fra følgende kilder:

- a) det nationale grænseovervågningssystem i henhold til national ret
- b) stationære og mobile sensorer, der forvaltes af de nationale myndigheder med ansvar for overvågningen af de ydre grænser
- c) patruljer på grænseovervågning og andre overvågningsopgaver

d) lokale, regionale og andre koordinationscentre

⁽¹⁾ EFT L 308 af 8.12.2000, s. 26.

- e) andre relevante nationale myndigheder og systemer, herunder forbindelsesofficerer, operationelle centre og kontaktpunkter
- f) agenturet
- g) nationale koordinationscentre i andre medlemsstater
- h) myndigheder i tredjelande, i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler og regionale netværk som omhandlet i artikel 20
- i) skibsrapporteringsystemer i henhold til deres respektive retsgrundlag
- j) andre relevante europæiske og internationale organisationer
- k) andre kilder.
3. Begivenhedslaget i det nationale situationsbillede består af følgende dellag:
- a) et dellag vedrørende uautoriseret grænsepassage, herunder oplysninger om hændelser i tilknytning til en risiko for migranternes liv, der står til rådighed for det nationale koordinationscenter
- b) et dellag vedrørende kriminalitet på tværs af grænserne
- c) et dellag vedrørende krisesituationer
- d) et dellag vedrørende andre hændelser, som indeholder oplysninger om uidentificerede og mistænkelige køretøjer, fartøjer og andre transportmidler samt personer, der befinder sig ved, langs med eller i nærheden af den pågældende medlemsstats ydre grænser, samt alle andre hændelser, som kan have betydelig indvirkning på kontrollen af de ydre grænser.
4. Det nationale koordinationscenter tildeler hver hændelse i begivenhedslaget i det nationale situationsbillede et enkelt vejledende indvirkningsniveau, der går fra »lavt« og »middelhøjt« til »højt«. Alle hændelser skal meddeles til agenturet.
5. Indsatslaget i det nationale situationsbillede består af følgende dellag:
- a) et dellag vedrørende egne ressourcer, herunder militære aktiver til støtte for en retshåndhævelsesmission og indsatsområder, der indeholder oplysninger om egne ressourcers position, status og art samt om de involverede myndigheder. For så vidt angår militære aktiver til støtte for en retshåndhævelsesmission kan det nationale koordinationscenter efter anmodning fra den nationale myndighed med ansvar for disse aktiver beslutte at begrænse adgangen til sådanne oplysninger efter behov
- b) et dellag vedrørende oplysninger om omgivelserne, der indeholder eller giver adgang til oplysninger om det pågældende sted og vejrforholdene ved den pågældende medlemsstats ydre grænser.
6. Oplysningerne om egne ressourcer i indsatslaget klassificeres som RESTREINT UE/EU RESTRICTED.
7. Analyselaget i det nationale situationsbillede består af følgende dellag:
- a) et informationsdellag, der indeholder oplysninger om den vigtigste udvikling i situationen og indikatorer, der er relevante ved anvendelsen af denne forordning
- b) et analysedellag, der indeholder analyserapporter, tendenser i risikoevalueringer, regionale iagttagelser og orienteringsnotater, der er relevante ved anvendelsen af denne forordning
- c) et efterretningsdellag, der indeholder analyserede oplysninger, der er relevante ved anvendelsen af denne forordning og navnlig ved fastsættelse af indvirkningsniveauerne for de ydre grænseafsnit
- d) et dellag vedrørende billedmateriale og geodata, der indeholder referencebilleder, baggrundskort, validering af analyse-rede oplysninger og analyser af forandringer (jordobservationsbilleder) samt afsløring af ændringer, georefererede data og kort over, hvor det er muligt at trænge over de ydre grænser.
8. Oplysningerne i analyselaget og oplysningerne om omgivelserne i indsatslaget i det nationale situationsbillede kan baseres på oplysninger fra det europæiske situationsbillede og det fælles efterretningsbillede af området før grænsen.
9. De nationale koordinationscentre i nabomedlemsstater udveksler indbyrdes, direkte og i næsten realtid, situationsbilleder af tilstødende afsnit af de ydre grænser i forbindelse med følgende aspekter:
- a) hændelser og andre betydelige begivenheder, der er indeholdt i begivenhedslaget
- b) analyserapporter om den taktiske risiko som indeholdt i analyselaget.

10. De nationale koordinationscentre i nabomedlemsstater kan indbyrdes, direkte og i næsten realtid, udveksle situationsbilleder af tilstødende afsnit af de ydre grænser i forbindelse med position og status for samt arten af egne ressourcer, der opererer i tilstødende afsnit af de ydre grænser i henhold til indsatslaget.

Artikel 10

Europæisk situationsbillede

1. Agenturet udarbejder et europæisk situationsbillede og ajourfører det med henblik på at give de nationale koordinationscentre hensigtsmæssige, præcise og aktuelle oplysninger og analyser.

2. Det europæiske situationsbillede består af oplysninger, der er indsamlet fra følgende kilder:

- a) nationale situationsbilleder i det omfang, det er påkrævet i henhold til denne artikel
- b) agenturet
- c) Kommissionen, der fremskaffer strategiske oplysninger om grænsekontrol, herunder mangler i udførelsen af kontrol af de ydre grænser
- d) EU-delegationer og -kontorer
- e) andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer samt internationale organisationer, jf. artikel 18
- f) andre kilder.

3. Begivenhedslaget i det europæiske situationsbillede omfatter oplysninger vedrørende:

- a) hændelser og andre begivenheder, der er indeholdt i begivenhedslaget i det nationale situationsbillede
- b) hændelser og andre begivenheder, der er indeholdt i det fælles efterretningsbillede af området før grænsen
- c) hændelser i det indsatsområde, hvor agenturet koordinerer en fælles indsats, et pilotprojekt eller en hurtig indsats.

4. I det europæiske situationsbillede tager agenturet hensyn til det indvirkningsniveau, som det nationale koordinationscenter har tildelt en specifik hændelse i det nationale situationsbillede.

5. Indsatslaget i det europæiske situationsbillede består af følgende dellag:

a) et dellag vedrørende egne ressourcer, der indeholder oplysninger om position, tidspunkt samt status for og arten af de ressourcer, der deltager i agenturets fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser, eller som er til rådighed for agenturet, og indsatsplanen, herunder indsatsområdet, patruljeringsplansplaner og kommunikationskoder

b) et dellag vedrørende indsatser, der indeholder oplysninger om de fælles indsatser, pilotprojekter og hurtige indsatser, der koordineres af agenturet, herunder opgaver, placering, status, varighed, oplysninger om de medlemsstater og andre aktører, der er involveret, daglige og ugentlige situationsrapporter, statistiske data og informationspakker til medierne

c) et dellag vedrørende oplysninger om omgivelserne, der omfatter oplysninger om det pågældende sted og vejrforholdene ved de ydre grænser.

6. Oplysningerne om egne ressourcer i indsatslaget i det europæiske situationsbillede klassificeres som RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

7. Analyselaget i det europæiske situationsbillede struktureres på samme måde som det i det nationale situationsbillede som fastsat i artikel 9, stk. 7.

Artikel 11

Fælles efterretningsbillede af området før grænsen

1. Agenturet udarbejder et fælles efterretningsbillede af området før grænsen og ajourfører det med henblik på at give de nationale koordinationscentre hensigtsmæssige, præcise og aktuelle oplysninger og analyser vedrørende området før grænsen.

2. Det fælles efterretningsbillede af området før grænsen består af oplysninger, der er indsamlet fra følgende kilder:

- a) nationale koordinationscentre, herunder oplysninger og rapporter fra medlemsstaternes forbindelsesofficerer via de kompetente nationale myndigheder
- b) EU-delegationer og -kontorer
- c) agenturet, herunder oplysninger og rapporter fra dets forbindelsesofficerer
- d) andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer samt internationale organisationer, jf. artikel 18

e) myndigheder i tredjelande, i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler og regionale netværk som omhandlet i artikel 20, via de nationale koordinationscentre

f) andre kilder.

3. Det fælles efterretningsbillede af området før grænsen kan indeholde oplysninger, der er relevante for overvågningen af luftgrænserne og kontrollen ved overgangsstederne ved de ydre grænser.

4. Begivenhedslaget, indsatslaget og analyselaget i det fælles efterretningsbillede før grænsen struktureres på samme måde som dem i det europæiske situationsbillede som fastsat i artikel 10.

5. Agenturet tildeler hver hændelse i begivenhedslaget i det fælles efterretningsbillede af området før grænsen et enkelt vejledende indvirkningsniveau. Agenturet informerer de nationale koordinationscentre om alle hændelser i området før grænsen.

Artikel 12

Fælles anvendelse af overvågningsværktøjer

1. Agenturet koordinerer den fælles anvendelse af overvågningsværktøjer med henblik på regelmæssigt at give de nationale koordinationscentre og selv få overvågningsoplysninger vedrørende de ydre grænser og området før grænsen på en pålidelig og omkostningseffektiv måde.

2. Agenturet giver på anmodning af et nationalt koordinationscenter disse oplysninger om den anmodende medlemsstats ydre grænser og området før grænsen, der kan stamme fra:

a) selektiv overvågning af udpegede havne og kyster i tredjelande, som er blevet identificeret ved hjælp af en risikoanalyse og oplysninger som værende påstignings- eller lastningssteder eller transitsteder for fartøjer eller andre transportmidler, der anvendes til ulovlig indvandring eller kriminalitet på tværs af grænserne

b) lokalisering af fartøjer eller andre transportmidler i åbent hav, som mistænkes for at blive brugt til, eller som beviseligt bruges til ulovlig indvandring eller kriminalitet på tværs af grænserne

c) overvågning af udpegede havområder for at afsløre, identificere og lokalisere fartøjer og andre transportmidler, som bliver brugt til, eller som mistænkes for at blive brugt til ulovlig indvandring eller kriminalitet på tværs af grænserne

d) vurdering af omgivelserne i udpegede havområder og områder ved den ydre landgrænse for at optimere overvågnings- og patruljeringsaktiviteterne

e) selektiv overvågning af udpegede områder før de ydre grænser, som ved hjælp af en risikoanalyse og oplysninger er blevet identificeret som værende potentielle afrejse- eller transitsteder i forbindelse med ulovlig indvandring eller kriminalitet på tværs af grænserne.

3. Agenturet fremlægger de i stk. 1 omhandlede oplysninger ved at kombinere og analysere data, der kan indsamles fra følgende systemer, sensorer og platforme:

a) skibsrapporteringssystemer i henhold til deres respektive retsgrundlag

b) satellitbilleder

c) sensorer på køretøjer, fartøjer eller andre transportmidler.

4. Agenturet kan afvise en anmodning fra et nationalt koordinationscenter af tekniske, finansielle eller operationelle årsager. Agenturet meddeler i god tid det nationale koordinationscenter begrundelsen for et sådant afslag.

5. Agenturet kan på eget initiativ anvende de i stk. 2 omhandlede overvågningsredskaber til indsamling af oplysninger, som er relevante for det fælles efterretningsbillede af området før grænsen.

Artikel 13

Behandling af personoplysninger

1. Anvendes det nationale situationsbillede til behandling af personoplysninger, behandles disse oplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF, rammeafgørelse 2008/977/RIA og de relevante nationale bestemmelser om databeskyttelse.

2. Det europæiske situationsbillede og det fælles efterretningsbillede af området før grænsen må kun anvendes til behandling af personoplysninger vedrørende skibsidentifikationsnumre.

Disse oplysninger behandles i overensstemmelse med artikel 11ca i forordning (EF) nr. 2007/2004. De behandles kun med henblik på afsløring, identifikation og lokalisering af fartøjer samt med henblik på formålene i artikel 11c, stk. 3, i nævnte forordning. De slettes automatisk senest syv dage efter, at agenturet har modtaget dem, eller, hvis der er behov for yderligere tid til at lokalisere et fartøj, senest to måneder efter at agenturet har modtaget dem.

KAPITEL III

Reaktionskapacitet

Artikel 14

Opdeling af de ydre grænser i grænseafsnit

Medlemsstaterne opdeler med henblik på denne forordning sine ydre land- og søgrænser i grænseafsnit, og underretter agenturet herom.

Artikel 15

Fastsættelse af indvirkningsniveau for hvert afsnit af de ydre grænser

1. På grundlag af agenturets risikoanalyse og efter aftale med den berørte medlemsstat fastsætter eller ændrer agenturet de følgende indvirkningsniveauer for hvert afsnit af medlemsstaternes ydre land- og søgrænser:

- a) lavt indvirkningsniveau når hændelserne i tilknytning til ulovlig indvandring eller kriminalitet på tværs af grænserne, der finder sted i det relevante grænseafsnit, har ubetydelig indvirkning på grænsesikkerheden
- b) middelhøjt indvirkningsniveau når hændelserne i tilknytning til ulovlig indvandring eller kriminalitet på tværs af grænserne, der finder sted i det relevante grænseafsnit, har moderat indvirkning på grænsesikkerheden
- c) højt indvirkningsniveau når hændelserne i tilknytning til ulovlig indvandring eller kriminalitet på tværs af grænserne, der finder sted i det relevante grænseafsnit, har betydelig indvirkning på grænsesikkerheden.

2. Det nationale koordinationscenter vurderer regelmæssigt, om der er behov for at ændre indvirkningsniveauet for et grænseafsnit under hensyn til oplysningerne i det nationale situationsbillede.

3. Agenturet visualiserer indvirkningsniveauerne for de ydre grænser i det europæiske situationsbillede.

Artikel 16

Reaktion svarende til indvirkningsniveau

1. Medlemsstaterne sikrer, at de overvågningsaktiviteter, der gennemføres ved de forskellige afsnit af de ydre grænser, svarer til det indvirkningsniveau, der er fastsat for dem, som følger:

- a) når der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et lavt indvirkningsniveau, organiserer de nationale myndigheder med ansvar for overvågningen af de ydre grænser regelmæssig overvågning på grundlag af risikoanalyse og sikrer,

at der fastholdes tilstrækkeligt med personale og ressourcer i grænseområdet, som er parat til lokalisering, identifikation og pågribelse

- b) når der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et mellemhøjt indvirkningsniveau, sikrer de nationale myndigheder med et ansvar for overvågningen af de ydre grænser, ud over de foranstaltninger, der er truffet i henhold til litra a), at der træffes passende overvågningsforanstaltninger i dette grænseafsnit. Når sådanne overvågningsforanstaltninger træffes, underrettes det nationale koordinationscenter herom. Det nationale koordinationscenter koordinerer enhver støtte, der gives, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3

- c) når der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et højt indvirkningsniveau, sikrer den berørte medlemsstat, ud over de foranstaltninger, der er truffet i henhold til litra b), via det nationale koordinationscenter, at de nationale myndigheder, der opererer i det pågældende grænseafsnit, får den nødvendige støtte, og at der træffes skærpede overvågningsforanstaltninger. Den berørte medlemsstat kan anmode agenturet om støtte med forbehold for kravene til indledning af fælles operationer eller hurtige indsatser i henhold til forordning (EF) nr. 2007/2004.

2. Det nationale koordinationscenter underretter regelmæssigt agenturet om de foranstaltninger, der er truffet på nationalt plan i medfør af stk. 1, litra c).

3. Når der er fastsat et mellemhøjt eller højt indvirkningsniveau for et afsnit af den ydre grænse, som støder op til et grænseafsnit i en anden medlemsstat eller i et land, med hvilket der er indgået aftaler eller oprettet regionale netværk, jf. artikel 19 og 20, kontakter det nationale koordinationscenter det nationale koordinationscenter i nabomedlemsstaten eller den kompetente myndighed i nabolandet og sørger for koordinering af de nødvendige grænseoverskridende foranstaltninger.

4. Hvis en medlemsstat indgiver en anmodning i overensstemmelse med stk. 1, litra c), kan agenturet, når det besvarer anmodningen, støtte den pågældende medlemsstat ved navnlig at:

- a) give det fortrinsbehandling, hvad angår den fælles anvendelse af overvågningsredskaber

- b) koordinere indsættelsen af europæiske grænsevagthold, jf. forordning (EF) nr. 2007/2004

- c) sikre indsættelsen af det tekniske udstyr, agenturet har til rådighed, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2007/2004

d) koordinere eventuel supplerende støtte, der tilbydes af andre medlemsstater.

5. Agenturet evaluerer sammen med den berørte medlemsstat i sine risikoanalyserapporter fastsættelsen af indvirkningsniveauer og de tilsvarende foranstaltninger, der er truffet på nationalt plan og EU-plan.

AFSNIT III

SÆRLIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Tildeling af opgaver til andre myndigheder i medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne kan give regionale, lokale, funktionelle eller andre myndigheder, der er i stand til at træffe operationelle beslutninger, til opgave på deres respektive kompetenceområder at sikre situationskendskab og reaktionskapacitet, herunder de opgaver og kompetencer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra c), e) og f).

2. Medlemsstaternes beslutning om at overdrage opgaver i henhold til stk. 1 må ikke påvirke det nationale koordinationscenters evne til at samarbejde og udveksle oplysninger med andre nationale koordinationscentre og agenturet.

3. I tilfælde, der er fastsat forud på nationalt plan, kan det nationale koordinationscenter give en af de i stk. 1 omhandlede myndigheder beføjelse til at kommunikere og udveksle oplysninger med de regionale myndigheder eller det regionale koordinationscenter i en anden medlemsstat eller de kompetente myndigheder i et tredjeland, forudsat at den pågældende myndighed regelmæssigt informerer sit eget nationale koordinationscenter om en sådan kommunikation og udveksling af oplysninger.

Artikel 18

Agenturets samarbejde med tredjeparter

1. Agenturet benytter de eksisterende oplysninger, kapaciteter og systemer i andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer, for så vidt som det sker inden for disses retlige rammer.

2. I henhold til stk. 1 samarbejder agenturet navnlig med følgende EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer:

a) Den Europæiske Politienhed (Europol) med henblik på at udveksle oplysninger om kriminalitet på tværs af grænserne, der skal medtages i det europæiske situationsbillede

b) Den Europæiske Unions Satellitcenter, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og EU-fiskerikontrolagenturet for at sikre den fælles anvendelse af overvågningsredskaber

c) Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og EU-organer, -kontorer og -agenturer, herunder Det Europæiske Asylstøttekontor, som kan give agenturet oplysninger, der er relevante for at ajourføre det europæiske situationsbillede og det fælles efterretningsbillede af området før grænsen

d) internationale organisationer, som kan give agenturet oplysninger, der er relevante for at ajourføre det europæiske situationsbillede og det fælles efterretningsbillede af området før grænsen.

3. I henhold til stk. 1 kan agenturet samarbejde med Maritime Analysis and Operations Centre - Narcotics (MAOC-N) og Centre de Coordination pour la lutte antidrogue en Méditerranée (CeCLAD-M) (center for koordinering af bekæmpelse af narkotika i Middelhavsområdet) med henblik på at udveksle oplysninger om kriminalitet på tværs af grænserne, der skal medtages i det europæiske situationsbillede.

4. Informationsudvekslingen mellem agenturet og de i stk. 2 og 3 omhandlede EU-organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer sker via det kommunikationsnetværk, der er omhandlet i artikel 7, eller andre kommunikationsnetværk, der opfylder kriterierne for tilgængelighed, fortrolighed og integritet.

5. Samarbejdet mellem agenturet og de i stk. 2 og 3 omhandlede EU-organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer reguleres som led i arbejdsaftaler i henhold til forordning (EF) nr. 2007/2004 og det respektive retsgrundlag for det pågældende EU-organ, -kontor eller -agentur eller den pågældende internationale organisation. Hvad angår håndteringen af klassificerede informationer, skal det i disse arbejdsaftaler fastsættes, at EU-organet, -kontoret eller -agenturet eller den berørte internationale organisation skal overholde sikkerhedsregler og -standarder tilsvarende dem, der anvendes af agenturet.

6. De i stk. 2 og 3 omhandlede EU-organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer anvender oplysninger, der er modtaget i forbindelse med Eurosur, udelukkende inden for de retlige rammer herfor og under overholdelse af de grundlæggende rettigheder, herunder databeskyttelseskravene.

Artikel 19

Samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige

1. Med henblik på anvendelsen af denne forordning kan udvekslingen af oplysninger og samarbejdet med Irland og Det Forenede Kongerige ske på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler mellem henholdsvis Irland eller Det Forenede Kongerige og en eller flere nabomedlemsstater eller via regionale netværk på grundlag af disse aftaler. Medlemsstaternes nationale koordinationscentre udgør kontaktpunktet for informationsudvekslingen med de tilsvarende myndigheder i Irland og Det Forenede Kongerige inden for Eurosur. Når disse aftaler er indgået, underrettes Kommissionen herom.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler begrænses til udveksling af følgende oplysninger mellem det nationale koordinationscenter i en medlemsstat og den tilsvarende myndighed i Irland eller Det Forenede Kongerige:

- a) oplysninger, som indgår i en medlemsstats nationale situationsbillede, i det omfang de overføres til agenturet med henblik på anvendelse til det europæiske situationsbillede og det fælles efterretningsbillede af området før grænsen
- b) oplysninger indsamlet af Irland og Det Forenede Kongerige, som er relevante med henblik på det europæiske situationsbillede og det fælles efterretningsbillede af området før grænsen
- c) oplysninger som omhandlet i artikel 9, stk. 9.

3. Oplysninger i forbindelse med Eurosur fra agenturet eller fra en medlemsstat, som ikke er part i en aftale, der er omhandlet i stk. 1, må ikke udveksles med Irland og Det Forenede Kongerige, uden at der foreligger en forhåndsgodkendelse fra agenturet eller den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne og agenturet er omfattet af forbuddet mod at udveksle disse oplysninger med Irland eller Det Forenede Kongerige.

4. Videregivelse eller anden meddelelse til tredjelande eller andre tredjeparter af oplysninger, der er udvekslet i henhold til denne artikel, er forbudt.

5. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal indeholde bestemmelser om de finansielle omkostninger ved Irlands og Det Forenede Kongeriges deltagelse i gennemførelsen af disse aftaler.

Artikel 20

Samarbejde med tilgrænsende tredjelande

1. Med henblik på anvendelsen af denne forordning kan medlemsstaterne udveksle oplysninger og samarbejde med et eller flere tilgrænsende tredjelande. Denne udveksling af oplysninger og dette samarbejde sker på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler eller gennem regionale netværk, der er

oprettet på grundlag af disse aftaler. Medlemsstaternes nationale koordinationscentre udgør kontaktpunkterne for udvekslingen af oplysninger med tilgrænsende tredjelande.

2. Før der indgås en aftale som omhandlet i stk. 1, underretter de berørte medlemsstater Kommissionen om aftalen, og denne kontrollerer, om de af dens bestemmelser, der er relevante for Eurosur, er i overensstemmelse med denne forordning. Når aftalen er indgået, oversender den berørte medlemsstat den til Kommissionen, og denne underretter Europa-Parlamentet, Rådet og agenturet herom.

3. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal overholde relevant EU-lovgivning og folkeret om grundlæggende rettigheder og international beskyttelse, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og konventionen om flygtninges retsstilling, navnlig non-refoulement-princippet.

4. Al udveksling af personoplysninger med tredjelande inden for rammerne af Eurosur skal være strengt begrænset til, hvad der er absolut nødvendigt med henblik på denne forordning. Den finder sted i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, rammeafgørelse 2008/977/RIA og de relevante nationale bestemmelser om databeskyttelse.

5. Al udveksling af oplysninger i henhold til stk. 1, som giver et tredjeland oplysninger, der kan anvendes til at identificere personer eller grupper af personer, hvis anmodning om adgang til international beskyttelse er under behandling, eller som er i alvorlig fare for at blive udsat for tortur, umenneskelig og nedværdigende behandling eller afstraffelse eller alle andre krænkelse af de grundlæggende rettigheder, er forbudt.

6. Al udveksling af oplysninger i henhold til stk. 1 skal overholde betingelserne i de bilaterale og multilaterale aftaler, der er indgået med tilgrænsende tredjelande.

7. Oplysninger i forbindelse med Eurosur fra agenturet eller fra en medlemsstat, som ikke er part i en aftale, der er omhandlet i stk. 1, må ikke udveksles med et tredjeland omfattet af den pågældende aftale, uden at der foreligger en forhåndsgodkendelse fra agenturet eller den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne og agenturet er omfattet af forbuddet mod at dele disse oplysninger med det pågældende tredjeland.

8. Videregivelse eller anden meddelelse til andre tredjelande eller til tredjeparter af oplysninger, der er udvekslet i henhold til denne artikel, er forbudt.

9. Al udveksling af oplysninger med tredjelande, der er tilvejebragt via den fælles anvendelse af overvågningsredskaber, er omfattet af den ret og de regler, der gælder for disse redskaber, samt de relevante bestemmelser i direktiv 95/46/EF, forordning (EF) nr. 45/2001 og rammeafgørelse 2008/977/RIA.

Artikel 21

Håndbog

1. Kommissionen stiller i tæt samarbejde med medlemsstaterne, agenturet og ethvert andet relevant EU-organ, -kontor eller -agentur en praktisk håndbog om gennemførelsen og forvaltningen af Eurosur (»håndbogen«) til rådighed. Håndbogen skal indeholde tekniske og operationelle retningslinjer, henstillinger og bedste praksis, herunder om samarbejde med tredjelande. Kommissionen vedtager håndbogen i form af en henstilling.

2. Kommissionen kan efter høring af medlemsstaterne og agenturet beslutte at klassificere dele af håndbogen som RESTREINT UE/EU RESTRICTED i overensstemmelse med reglerne i Kommissionens forretningsorden.

Artikel 22

Kontrol og evaluering

1. Med henblik på anvendelsen af denne forordning sikrer agenturet og medlemsstaterne, at der indføres procedurer til at kontrollere Eurosurs tekniske og operationelle funktion i lyset af målene om at sikre et hensigtsmæssigt situationskendskab og en hensigtsmæssig reaktionskapacitet ved de ydre grænser, og at de grundlæggende rettigheder overholdes, herunder non-refoulement-princippet.

2. Agenturet aflægger senest den 1. december 2015 og derefter hvert andet år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om den måde, hvorpå Eurosur fungerer.

3. Kommissionen forelægger senest den 1. december 2016 og derefter hvert fjerde år en overordnet evaluering af Eurosur for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne evaluering skal indeholde en vurdering af de opnåede resultater i lyset af de opstillede mål, af den fortsatte gyldighed af de bagvedliggende overvejelser, af anvendelsen af denne forordning i medlemsstaterne og af agenturet og af overholdelsen af og indvirkningen på de grundlæggende rettigheder. Den skal også indeholde en cost-benefit-evaluering. Denne evaluering ledsages i givet fald af relevante forslag til ændring af denne forordning.

4. Medlemsstaterne sender agenturet de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde den i stk. 2 omhandlede rapport.

Agenturet sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde den evaluering, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 23

Ændringer af forordning (EF) nr. 2007/2004

Forordning (EF) nr. 2007/2004 ændres således:

1) Artikel 2, stk. 1, litra i), affattes således:

»i) yde den nødvendige bistand til udvikling og drift af et europæisk grænseovervågningssystem og efter omstændighederne til udvikling af et fælles miljø til udveksling af oplysninger, herunder interoperabilitet mellem systemerne, især gennem oprettelse, ajourføring og koordinering af Eurosurrammen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 af 22. oktober 2013 om oprettelse af det europæisk grænseovervågningssystem (Eurosur) (EUT L 295, 6.11.2013, p. 11).«

2. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11ca

Behandling af personoplysninger inden for rammerne af Eurosur

Agenturet kan behandle personoplysninger som fastsat i artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1052/2013 der anvendes i overensstemmelse med de i nærværende forordnings artikel 11a omhandlede foranstaltninger. I særdeleshed skal behandlingen af sådanne oplysninger overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet, og videregivelsen eller anden meddelelse til tredjelande af sådanne personoplysninger, der behandles af agenturet, er forbudt.«

Artikel 24

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Denne forordning anvendes fra den 2. december 2013.

3. Bulgarien, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet og Finland nedsætter et nationalt koordinationscenter i overensstemmelse med artikel 5 fra den 2. december 2013.

De resterende medlemsstater nedsætter et nationalt koordinationscenter i overensstemmelse med artikel 5 fra den 1. december 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

BILAG

Der skal tages hensyn til følgende principper ved oprettelsen, driften og ajourføringen af de forskellige enkeltdele i Eurosurrammen:

- a) Princippet om interessefællesskab: de nationale koordinationscentre og agenturet udgør særlige interessefællesskaber, hvad angår udveksling af oplysninger og samarbejde inden for rammerne af Eurosur. Forskellige nationale koordinationscentre og agenturet går sammen i interessefællesskaber for med henblik på de fælles mål, krav og interesser at udveksle oplysninger.
 - b) Principperne om en sammenhængende forvaltning og anvendelse af eksisterende strukturer: agenturet sikrer sammenhængen mellem Eurosurrammens forskellige enkeltdele, herunder ved at yde rådgivning og støtte til de nationale koordinationscentre og fremme interoperabiliteten mellem oplysninger og teknologi. Eurosurrammen skal så vidt muligt udnytte de eksisterende systemer og kapaciteter med henblik på at optimere anvendelsen af Unionens almindelige budget og undgå overlappning. I den forbindelse skal Eurosur oprettes i fuld overensstemmelse med CISE for derved at bidrage til og drage fordel af en koordineret og omkostningseffektiv tilgang til udveksling af oplysninger på tværs af Unionen.
 - c) Principperne om udveksling af oplysninger og informationssikring: oplysninger, der stilles til rådighed inden for Eurosurrammen, står til rådighed for alle nationale koordinationscentre og agenturet, medmindre der er fastsat eller aftalt specifikke begrænsninger herfor. De nationale koordinationscentre sikrer tilgængeligheden, fortroligheden og integriteten af de oplysninger, der skal udveksles på nationalt, europæisk og internationalt plan. Agenturet sikrer tilgængeligheden, fortroligheden og integriteten af de oplysninger, der skal udveksles på europæisk og internationalt plan.
 - d) Principperne om servicemindedhed og standardisering: de forskellige Eurosurkapaciteter gennemføres ved brug af en serviceminded tilgang. Agenturet sikrer så vidt muligt, at Eurosurrammen er baseret på internationalt vedtagne standarder.
 - e) Princippet om fleksibilitet: organisationen, informationen og teknologien skal udformes således, at Eurosur deltagerne er i stand til at reagere på skiftende situationer på en fleksibel og struktureret måde.
-

Erklæring fra Rådet

Eurosur vil bidrage til en forbedret beskyttelse og redning af migranternes liv. Rådet minder om, at eftersøgning og redning til søs henhører under medlemsstaternes kompetence, som de udøver inden for rammerne af internationale konventioner.
